

WILLY VAN HOUCKE, ex K.V.G.O., C.S. BRUGGE en A.A. GANTOISE SPELER

door **François COOPMAN**

Mijn artikel "50 jaar geleden: 't Végé is eindelijk kampioen!" (De Plate, november 2001) lokte vanuit enkele kringen reacties uit. De meest positieve kwam van een familielid van ex-Végé speler Willy VAN HOUCKE, die vermeld werd op blz. 226. Dit familielid, mevrouw VAN HOUCKE Cristiana (1) had heel wat memorabilia van de familie verzameld waaronder verschillende foto's. Indien ik bereid was een korte samenvatting van zijn voetballoopbaan te schrijven zou zij enkele foto's ter beschikking stellen voor eventuele publicatie in "De Plate".

Voor wat betreft zijn voetballoopbaan bij "t Végé kon ik natuurlijk beroep doen op "Het Gulden Jubileumboek van het Koninklijk Van Neste Genootschap Oostende 190-1958", zeer zorgvuldig samengesteld door John BOUSSY. Talrijke statistische gegevens zijn er in vermeld maar "nobody is perfect" en sommige inlichtingen, zoals bv. het aantal doelpunten die VAN HOUCKE scoorde per voetbalseizoen zijn er niet in vermeld. Dan maar opzoeken in de lokale weekbladen was de oplossing maar de oorlogsjaren kwamen roet in het eten gooien. De Zeewacht die iedere week uitvoerig de voetbalwedstrijden versloeg, verscheen niet gedurende de oorlogsjaren terwijl "Het Visscherijblad" en "De Kustbode" slechts gedeeltelijk aan mijn nieuwsgierigheid konden voldoen. Vandaar een onvolledig relaas.

Maar ter verontschuldiging herhaal ik hier graag een citaat aan van de Britse historicus A.J.P. TAYLOR (2) met betrekking tot zijn research: "If one waited until one possessed all the evidence, one would never write at all!".

Zoals iedere rasechte Oostendenaar werd Willy VAN HOUCKE geboren in het Visserskwartier. Hij aanschouwde namelijk het levenslicht op 31 december 1919 in de Sint Franciscusstraat. Zijn vader, Julien was visser, zijn moeder Margueretha HALLEMEESE een gewone huisvrouw.

In die periode was op straat spelen heel normaal, slechts paard en kar konden de pret storen en aan straatspelletjes was er geen tekort; "katsje-duuk (verstoppertje)", "potsje-karee", met de top (een tol), in de straatgoot met de marbels (knickers) en met de "pekkels" allerlei handigheidsspelletjes spelen. Maar het was het voetbalspel, het sjotten, dat van een grote populariteit genoot in het Visserskwartier. Op straat, op het Sint-Petrus en Paulusplein en ook op het portaal van de "Grote kerke" werd er duchtig gesjot. Dààr moest er echter wel één van de spelers op de uitkijk staan want de Z.E.H. Deken had dat "mini-veld" verboden terrein verklaard voor voetballers "in spe".

Maar het mooiste voetbalveld was natuurlijk de "kleine strange" waar dat men bij laag water een voetbalveld afbakende van aan de "bas" (3) tot aan de voet van de zeedijk.

Van jongsaf was Willy VAN HOUCKE gebeten door de voetbalmicrobe en aangesloten bij de voetbalafdeling van het K.V.G.O. (Végétje) doorliep hij de jeugdstraten waar hij zich deed opmerken door zijn snelheid en een verfijnde voetbaltoets. Ook de atletiek liet hem niet koud, hij was immers ook aangesloten bij de atletiekafdeling van K.V.G.O., dat toen in het "bosje" (Maria Hendrikapark), hun oefenterrein, een grote activiteit aan de dag legde.

Het was echter in de voetbalafdeling dat Willy VAN HOUCKE zich zou opdringen. Zijn eerste optreden op 17-jarige ouderdom in het eerste elftal van 't Végé, dat toen optrad in de Eerste Afdeling (de huidige Tweede Klasse) was op 01 februari 1937 tegen A.C. Tubantia, in vervanging van een gekwetste titularis van het eerste elftal. Rood-geel verloor deze thuiswedstrijd met 2-3 maar VAN HOUCKE kreeg een goede pers. "Door zijn gemeten voorzetten deed hij zich opmerken. Een

Willy Van Houcke als jonge atleet, zo fier als een pauw

Willy Van Houcke, rechts, gehurkt, als 17-jarige in het eerste elftal van V.G.O.

jong element die niet uit het oog mag verloren gaan. Hij is een goede doublure voor de voorhoede van 't Végé". In dit perscommentaar op zijn "maiden" wedstrijd schulde veel waarheid en zou later bevestigd worden door zijn tijdelijk optreden bij C.S. Brugge en A.A. Gantoise.

De volgende wedstrijd was op het terrein van Eendracht Aalst waar rood-geel een smadelijke 5-0 nederlaag opliep. Doch de lokale pers schreef: "De veelbelovende W. VAN HOUCKE werd opnieuw opgesteld en hij wordt nu een vaste waarde in de voorlijn van rood-geel".

Nu volgde een thuiswedstrijd tegen U.S. Centre maar bij een 2-0 stand werd de wedstrijd stilgelegd wegens zware sneeuwval. "Het was geen weer om zelfs zijn schoonmoeder door te jagen" schreef een lokale journalist! Van voorspelers wordt verwacht en terecht, dat ze doelpunten aantekenen. Willy VAN HOUCKE scoorde zijn eerste doelpunt tegen F.C. Duffel, een wedstrijd dat 't Végé won met 4-2. Er volgden nog een viertal wedstrijden, het voetbalseizoen 1936-37 eindigde met een 4-0 overwinning tegen C.S. Brugge. Willy VAN HOUCKE had 8 wedstrijden gespeeld in het eerste elftal en had één doelpunt gescoord. Rood-geel eindigde op de 8e plaats met 26 punten.

Het voetbalseizoen was nu afgelopen en de spelers waren aan een rust toe; maar voor Willy VAN HOUCKE begon nu het atletiek seizoen. Op 7 juni was hij aangeduid om deel te nemen aan een atletiekwedstrijd tussen K.V.G.O. en A.S.O. maar hij stuurde zijn kat. Op 20 juni nam hij wel deel aan de gewestelijke kampioenschappen te Kortrijk en werd er kampioen op de 600 m. Nu werd hij aangeduid voor de Nationale Kampioenschappen die plaats grepen op 21 juli te Brussel maar de uitslagen heb ik niet teruggevonden in de lokale pers en het archief van de atletiekafdeling ging verloren gedurende de meidagen van 1940.

De voetbalcompetitie 1937-38 begon op veel belovende wijze voor K.V.G.O. Voor de eerste wedstrijd diende rood-geel zich te verplaatsen naar het Antwerpse. De tegenstrever, Berchem Sport, werd aanzien als de kandidaat kampioen van de reeks, doch 't Végé ging met de puntjes lopen na een 4-5 overwinning. Willy VAN HOUCKE leverde daar een top-prestatie, hij scoorde daar immers 4 doelpunten!

De volgende wedstrijd werd gespeeld tegen Oude God Sport en na de knalprestatie tegen Berchem Sport was men overtuigd van een gemakkelijke zege doch buiten alle verwachtingen werd het een afstraffing, 1-4. "Willy VAN HOUCKE werd streng bewaakt" oordeelde een sportjournalist.

De volgende wedstrijd werd opnieuw "thuis" gespeeld, en weer werd het een nederlaag, 0-2, tegen F.C. Vilvoorde. Maar nu kwam VAN HOUCKE in aanvaring met zijn trainer. Hij had zich namelijk gekwetst gedurende de opwarming vóór aanvang van de wedstrijd, had dit verzwegen en nam toch deel aan de wedstrijd, maar hij diende uiteindelijk, gekwetst, het terrein te verlaten. In die tijd werden gekwetste spelers niet vervangen en tien Végisten waren niet opgewassen tegen elf valiede bezoekers.

Voor de volgende drie wedstrijden werd Willy VAN HOUCKE niet opgesteld. Was hij geschorst wegens zijn laakbaar gedrag of was zijn kwetsuur nog niet genezen, dat wordt nergens vermeld. Nu volgden nog drie optredens maar tegen R.C Mechelen en F.C. Ronse mocht hij opnieuw plaats nemen in de tribune.

Op de laatste speeldag van november kwam C.S. Brugge op bezoek en Willy VAN HOUCKE werd opnieuw opgesteld. Voor V.G.O. werd het een Waterloo, Brugge verpletterde rood-geel met 2-8, maar Willy had zich doen opmerken en scoorde de twee Végé doelpunten. C.S. Brugge werd uiteindelijk kampioen en promoveerde naar de hoogste reeks, nl. Ere-Afdeling. Op 4 december werd op 't Végé terrein een vriendenwedstrijd (de 23e Derby) gespeeld tegen A.S.O. die met een 3-4 overwinning ging lopen: Mariakerke kon feest vieren."Slechts Willy VAN HOUCKE was op

dreef en scoorde één doelpunt nadat hij de volledige .A.S.O. verdediging achter zich liet". De laatste twee wedstrijden van 1937 werd VAN HOUCKE opgesteld doch dan verdween hij voor vier wedstrijden uit het eerste elftal.

Zijn heroptreden greep plaats op 24 januari op het terrein van R.C. Gent waar hij één doelpunt scoorde; eindresultaat 1-1. Nu volgde een ononderbroken reeks van wedstrijden waarin hij een viertal doelpunten scoorde. Maar op het einde van het voetbalseizoen 1937-38 was er geen feestvreugde op Armenonville. Rood-geel eindigde laatste en degradeerde naar Bevordering.

Het voetbalseizoen 1938-39 werd ingezet met een vriendschappelijke wedstrijd tegen het West-Vlaams corporatief verbond. Rood-geel won de wedstrijd met 3-2, VAN HOUCKE scoorde één doelpunt. Daarop volgde een ononderbroken reeks van 17 wedstrijden waarin hij zes doelpunten scoorde, doch de eerste vier wedstrijden van 1939 was hij er niet bij, waarschijnlijk weerhouden door zijn militaire verplichtingen (4).

Hij trad opnieuw in het veld tegen Ex. St. Niklaas waar 't Végé werd afgestraft met 5-0. Tot het einde van het voetbalseizoen werd hij opgesteld in het eerste elftal. Hij nam nog deel aan twee wedstrijden ter gelegenheid van het jaarlijks Paastoernooi op Armenonville, en ook aan de lokale derby (vriendschappelijk) op het A.S.O. terrein die eindigde op 1-1; gekwetst zijnde diende Willy VAN HOUCKE voortijdig het veld te verlaten. Gedurende het voetbalseizoen 1938-39 had hij aan 22 officiële wedstrijden deelgenomen en te samen met Raymond ZWAENEPOEL was hij met zeven doelpunten topschutter.

Gelet op de politieke toestand zou het voetbalseizoen 1939-40 geen normaal verloop kennen. De mobilisatie van talrijke Végé spelers zorgde voor moeilijkheden bij het samenstellen van de eerste ploeg. De trainingen werden aangevangen in de maand juli onder leiding van Joseph FOL, ondervoorzitter van de voetbalafdeling. Een eerste oefenwedstrijd tegen het reserve elftal van F.C. Brugge werd verloren met 0-3. "Meerdere spelers hadden een gebrek aan oefening. Dit was het geval voor Willy VAN HOUCKE, beste man gedurende de eerste 'time' maar wegens gebrek aan oefening werd hij in de tweede 'time' in de schaduw verdrongen". De journalist van dienst liet echter na te vermelden dat slechts drie spelers van het eerste elftal niet onder de wapens waren, vandaar het gebrek aan voetbaloefening!

In haar algemene vergadering besliste de Koninklijke Belgische Voetbalbond dat er van een normale voetbalcompetitie geen sprake zou zijn. De nationale kampioenschappen werden geschorst en vervangen door officiële provinciale kampioenschappen. In de provincie West-Vlaanderen zou men de kampioen van deze "nood" competitie belonen met een beker geschonken door de gouverneur H. BAELS, geen onbekende in Oostende. In feite besliste de K.B.V.B. om van nu af aan een politiek van zuinigheid te voeren. De scheidsrechters die zich met de trein moesten verplaatsen kregen slechts een 3^e klas reisbiljet terugbetaald, de vergoeding voor een middagmaal werd teruggebracht van 25 naar 20 Fr. en indien ze een wedstrijd moesten leiden in hun eigen stad kregen ze daarvoor een vergoeding van 5 Fr. i.p.v. 15 Fr. Het extrageld dat die zuinigheidsmaatregelen zouden opbrengen zou besteed worden aan het "pakje voor de soldaat" (5).

Willy VAN HOUCKE trad voor de eerste maal op in een thuiswedstrijd tegen F.C. Knokke, zijn plaats was nu in de halflijn. "Beloftevol hertoptreden van Willy VAN HOUCKE, één der beste spelers op het terrein", maar wegens een kwetsuur diende hij het veld te verlaten. Hij was er niet bij voor de fameuze derby van 12 november 1939 tegen A.S.O., een wedstrijd die uitdraaide op een veldslag! Voor de volgende wedstrijd, thuis tegen Kortrijk Sport was hij opnieuw van de partij. Zijn militaire verplichtingen, ergens te velde, beletten hem op te treden tegen S.K. Roeselare en Moeskroen doch hij werd opnieuw opgesteld, nl. thuis tegen S.C. Menen; uitslag 3-3.

Er werden nu ook regelmatig wedstrijden gespeeld tegen Legerelftallen. Op 31 december 1939 verpletterde 't Végé het elftal van de "7e Jagers te voet" met 13-3; de liefhebbers van doelpunten hadden hun hartje kunnen ophalen. Willy VAN HOUCKE had ook een aangename namiddag, hij scoorde maar liefst vier maal.

Nu volgden nog optredens tegen Kortrijk Sport, Knokke, F.C. Brugge en een derby tegen A.S.O. Tegen S.K. Roeselare moest hij opnieuw belet geven doch tegen C.S. Brugge was hij opnieuw van de partij; maar doelpunten zaten er hem niet meer in. Een wedstrijd tegen een elftal van de "Karabiniers" werd voor rood-geel een afstraffing, nl. 3-9.

10 mei 1940 betekende een tijdelijke onderbreking van alle sportactiviteiten in het land. Op 29 mei, daags na het stopzetten van de vijandelijkheden werd Willy VAN HOUCKE gedemobiliseerd; zijn piottentijdperk was voorbij.

In de loop van de maand juni vergaderde de Provinciale Commissie, onder voorzitterschap van Joseph FOL. Er werd beslist zo spoedig mogelijk alle werkzaamheden te hernemen, de opleiding van de jeugd te bevorderen, lokale voetbaltoernooien in te richten en een oplossing te zoeken voor het probleem van de verplaatsingen.

Het voetbalseizoen 1940-41 was andermaal een noodcompetitie waaraan een achttal West-Vlaamse ploegen deelnamen. Van de 14 gespeelde wedstrijden was Willy VAN HOUCKE tienmaal present en scoorde vijf doelpunten. Hij had praktisch op alle plaatsen in het elftal gespeeld maar toen hij tegen F.C. Brugge opgesteld werd als centerhalf, in vervanging van de gekwetste titularis, was hij volgens de pers "niet opgewassen voor die taak". 't Végé verloor met 1-7!

De Belgische Voetbalbond besliste de Nationale Kampioenschappen opnieuw in te richten voor het voetbalseizoen 1941-42. Rood-geel werd ingedeeld in Bevordering A.

Maar een normaal verloop was niet mogelijk; de kustploegen moesten steeds op verplaatsing spelen. Op de 18 gespeelde wedstrijden won 't Végé een schamele zes punten en had slechts 26 doelpunten gescoord waarvan een achttal door Willy VAN HOUCKE, die aan alle wedstrijden deelnam. 't Végé eindigde op de voorlaatste plaats vóór F.C. Knokke, die wegens verplaatsingsmoeilijkheden aan slechts zes wedstrijden had deelgenomen.

Van het voetbalkampioenschap 1942-43 werd er in de beperkte lokale pers praktisch niets vermeld; het was de "boks" die regelmatig aan bod kwam. Dank zij het "Gulden Jubileumboek van het K.V.G.O." weten we dat 't Végé optrad in Bevordering D, 28 wedstrijden speelde en met 33 punten op de vijfde plaats eindigde. Willy VAN HOUCKE was de enige speler die in alle wedstrijden optrad, een prestatie om "U" tegen te zeggen, rekening houdend met de problemen eigen aan de oorlogstoestand.

Zijn geslaagd optreden in de rood-gele kleuren was niet onopgemerkt voorbij gegaan en voor de duur van het voetbalseizoen 1943-44 werd hij aangeworven door C.S. Brugge die toen optrad in de hoogste afdeling van de Belgische voetbalcompetitie, nl. Ere-afdeling. Hoeveel wedstrijden hij speelde in het eerste elftal was moeilijk te achterhalen; volgens de secretaris van C.S. Brugge zijn alle statistische gegevens van die periode verloren gegaan bij de verhuis van de "Klokke", het vroegere voetbalterrein van C.S. Brugge, naar het "Jan Breydel Stadion". Ook in de jubileumboeken die verschenen ter gelegenheid van het 90- en 100-jarig bestaan van C.S. Brugge ontbreken die gegevens.

Vooraleer het voetbalseizoen 1943-44 een aanvang kon nemen waren er moeilijkheden tussen de K.B.V.B. en het Commissariaat-Generaal voor Lichamelijke Opvoeding en Sport (6).

Willy Van Houcke, tweede speler van rechts, in het eerste elftal van C.S. Brugge

Willy Van Houcke, gehurkt, links, in het eerste elftal van AA. Gantoise

Uiteindelijk, en dit dank zij de inschikkelijkheid van het Commissariaat t.o.v. de K.B.V.B., die weigerde de volledige voetbalkalender te publiceren, kon de officiële competitie beginnen op 19 september 1943.

Op 5 september speelde C.S. Brugge nog een oefenwedstrijd op eigen terrein tegen St. Niklaas (uitslag 3-6) en op 12 september greep op het terrein van Kortrijk Sport een vriendenwedstrijd plaats (uitslag 1-0) ten voordele van de slachtoffers van de geteisterde stad Kortrijk, zwaar getroffen door de geallieerde bommenwerpers.

Enkele statistische gegevens heb ik teruggevonden in "Het Laatste Nieuw" dat gedurende de oorlog in handen was van de bezetter. De sportbladen van de oorlogsjaren kunnen natuurlijk niet vergeleken worden met wat ons nu iedere maandag voorgeschoteld wordt. Alle voetbalwedstrijden worden nu uitvoerig beschreven; de samenstelling van de ploegen wordt volledig vermeld terwijl de aangetekende doelpunten in geur en kleur beschreven worden. In de oorlogskranten was er daar minder sprake van, slechts sporadisch werden de namen van spelers vermeld, zeker wat C.S. Brugge betrof, alhoewel de "grotere" ploegen (lees Brussel en Antwerpen) daar minder last van hadden.

Volgens een ex-medespeler van Willy VAN HOUCKE, namelijk Gaston MAES, ettelijke jaren een rots in de branding, in het elftal van C.S. Brugge, nam VAN HOUCKE deel aan de meeste wedstrijden en scoorde hij regelmatig een doelpunt. Dat was ondermeer het geval tegen A.A. Gantoise, Vorst, Lierse en Aalst. Op 14 februari 1944 ging C.S. Brugge winnen op Standard met 2-7: Willy scoorde tweemaal. Op 7 mei nam hij, tegen A.A. Gantoise, deel aan de bekerwedstrijd van Ereklassers. C.S. Brugge werd uitgeschakeld na een 2-1 nederlaag, VAN HOUCKE had het Brugs doelpunt aangetekend. C.S. Brugge eindigde uiteindelijk op de 7^e plaats met 29 punten. Hier dient nog vermeld dat voetballers die optraden in Ere Afdeling vrijgesteld werden van verplichte arbeid in Duitsland (7).

Intussen waren er echter onweerswolkjes aan het firmament verschenen. Wegens gezondheidsredenen werd Willy VAN HOUCKE aangeraden de kustzone te verlaten; hij vestigde zich te Torhout waar hij optrad als oefenmeester van de lokale voetbalploeg. Volgens zijn onmiddellijke omgeving had hij last van een "geneiglicheirde koedde", een mooi Oostends woord voor een verwaarloosde verkoudheid, waar we natuurlijk het Franse "négligé" in terug vinden. De medische wereld had echter een andere benaming voor deze aandoening die later genadeloos zou toeslaan...

Zijn optreden bij C.S. Brugge was beperkt tot één voetbalseizoen en gedurende het voetbalseizoen 1944-45 verdedigde hij opnieuw de kleuren van K.V.G.O. Dit voetbalseizoen werd opnieuw gekenmerkt door de problemen met de moeilijke verplaatsingen, opnieuw werd er een noodcompetitie ingericht met slechts tien ploegen: het werd een "mini" competitie met 18 wedstrijden. Willy VAN HOUCKE nam deel aan alle wedstrijden en scoorde 12 doelpunten. 't Végé eindigde op de 7e plaats met 17 punten.

Op 24 juni 1945 werd er op het A.S.O. terrein een voetbalwedstrijd ingericht, een solidariteits actie, ten voordele van de weduwe en wezen van ex-A.S.O. speler Georges HINDERIJCKX (8), overleden in Duitsland. Een ploeg bestaand uit spelers van V.G.O. en C.S. Brugge nam het op tegen A.S.O. en na een sportieve wedstrijd, bijgewoond door een grote menigte, zegevierden de bezoekers met 1-3. Willy VAN HOUCKE scoorde één doelpunt.

Nu dat praktisch alle moeilijkheden in verband met de verplaatsingen opgelost waren, besliste de K.B.V.B. om de Nationale Kampioenschappen opnieuw in te richten en 't Végé werd voor het voetbalkampioenschap 1945-46 ingedeeld in Bevordering A. Willy VAN HOUCKE scheen hersteld

Tijdens zijn verblijf in Torhout trad Willy van Houcke (gehurkt, 2e van links) op als trainer van de lokale voetbalploeg

Verleden week is de vriend van Willy Van Houcke te Oostende overleden. Het Centraal Comité en al de sympathisanten buigen diep bij dit smartelijk verlies van deze prachtige voetballer. Gantoise verliest in hem een kracht die zoveel beloofde

te zijn van zijn ziekte die hem naar Torhout had doen uitwijken, en vestigde zich opnieuw in Oostende. Hij nam deel aan alle wedstrijden, zeventien, van de eerste ronde, doch speelde in het tweede ronde slechts tien wedstrijden. Hij had in totaal zes doelpunten gescoord en werd steeds vernoemd als uitblinker van de ploeg.

Hij werd opnieuw benaderd door C.S. Brugge maar het was uiteindelijk A.A. Gantoise die hem aanwierf voor het voetbalseizoen 1946-47; Willy VAN HOUCKE stond nu voor een grote uitdaging. A.A. Gantoise had een Franse beroepstrainer, E. DELFOUR, aangeworven, er werd tot driemaal per week geoefend en hij was nu omringd door spelers die reeds hun sporen hadden verdiend in Ere-klasse met o.a. DERAEDT, DELMULLE, Etienne en Freddy CHAVES, BERLOO, MELIS en DESUTTER, vaste waarden in het Gentse elftal. Zij kenden de knepen van het vak en in hun gezelschap zou hij zich kunnen uitleven. Voor VAN HOUCKE was de overgang naar A.A. Gantoise "de kers op de taart", doch schone schijn bedriegt.

Als tegenprestatie voor zijn overgang naar A.A. Gantoise werd er op 15 augustus, op het terrein van A.S.O., het Végé terrein was toen aan een grote "keusbeurt" toe, een vriendenwedstrijd gespeeld tussen V.G.O. en de Buffalo's (A.A. Gantoise). Willy VAN HOUCKE trad op met zijn nieuw elftal, maar de lokale pers had niet veel aandacht voor deze wedstrijd. "Het werd een eervolle 2-3 nederlaag voor 't Végé" was het enige commentaar.

Bij de aanvang van de competitie waren een tweetal voorspelers van A.A. Gantoise gekwetst en Willy VAN HOUCKE speelde de eerste zeven wedstrijden in het eerste elftal. De eerste competitiewedstrijd werd gespeeld op het terrein van Berchem Sport, het werd een afstraffing: 7-1. "Willy VAN HOUCKE is tamelijk ongeschoold" was het commentaar in "Het Laatste Nieuws". Op eigen terrein, tegen Union St Gilloise, werd het 5-1 en VAN HOUCKE scoorde zijn eerste doelpunt. Maar eens dat de gekwetste Gentenaars hersteld waren verdween hij uit het eerste elftal naar het reserve-elftal. Slechts sporadisch werd hij opgesteld in het eerste elftal teneinde een gekwetste titularis te vervangen. Zo scoorde hij nog één doelpunt op Anderlecht waar A.A. Gantoise werd afgetroefd met 6-2 cijfers. Anderlecht werd uiteindelijk kampioen.

Hij werd opgesteld tegen F.C. Brugge (uitslag 1-1) maar de lokale Franstalige krant, "La Flandre Libre", was alles behalve mals met haar commentaar. "Willy VAN HOUCKE heeft nooit geprobeerd om op doel te schieten en verplaatste zich zeer langzaam (vrije vertaling!). Zijn laatste optreden was op 2 februari 1947 op het terrein van R.C. Brussel (uitslag 1-0) en nu was "La Flandre Libre" van oordeel dat hij een "très courageuse activité" aan de dag had gelegd.

Wat een opwindend avontuur beloofde te worden eindigde echter op een catastrofe. Alhoewel Willy VAN HOUCKE schijnbaar zijn ziekte had overwonnen waren de ziektebacillen echter nog steeds latent aanwezig: zijn lichamelijke toestand ging nu zienderogen achteruit en van voetbalspelen was er geen sprake meer.

Door zijn ex-medespelers en supporters werden nu verschillende solidariteitsacties op touw gezet. Een eerste initiatief ging uit vanwege het bestuur van het "Strijd- en Propagandablاد 'Buffalo'", het strijdblad van de supporters van A.A. Gantoise, Afdeling Heuvelpoort. "Het Bestuur der Afdeling heeft er aan gehouden, om langs den weg van ons "Strijd-en Propagandablاد 'Buffalo'" hunnen warmen dank uit te spreken ten overstaan harer leden, ereleden en sympathisanten onzer beweging voor de spontane blijken en welwillende medewerking betoond voor het werk ten voordele van onze sportkameraad Willy VAN HOUCKE. Het hoeft geen betoog dat onze vriend Willy zeer onder den indruk was van deze plotselinge en onverwachte tegemoetkoming, zijne ontroering was dan ook dermate dat hij geen woorden vond om zijnen dank uit te spreken, vooral dezen welke daaraan hadden mede geholpen. Door dit spontaan gebaar zijn wij in de gelegenheid gesteld geworden, aan onzen sportmakker de som van duizend vijfhonderd franken te overhandigen, som voortkomend

van den verkoop van twee honderd zijner photo's welke ons gratis door onze sympathieken onder-voorzitter werden ter beschikking gesteld. Mogen wij verhoplen door dit sportief gebaar, het onze er toe hebben bijgedragen ten einde de gezondheid van onze Willy dermate te bevorderen ten einde hem alras terug op het groene veld te zien evolueeren tot groot genoeg der vele supporters, wier sympathie hij heeft weten te winnen. Vriend Willy, wij wenschen U in naam van al onzer aangeslotenen een spoedig en algeheel herstel".

Nu was het de beurt aan de besturen van zijn vroegere ploegen om een steunactie te ondernemen en in "De Zeewacht" lezen wij wat volgt. "Ten voordele van een zeer liefdadig doel zal er op donderdag 14 augustus 1947 om 18.00 u, op het terrein van A.S.O. een voetbalwedstrijd gespeeld worden tussen de Gentse Ere-afdelingsploeg La Gantoise, die voor die gelegenheid met haar volledige ploeg, zegge CHAVES, MELIS, DE RAEDT, enz. tussen de krijtlijnen zal komen en het zal opnemen tegen een selectie bestaande uit de beste elementen van C.S. Brugge en V.G.O. Het lijdt geen twijfel dat er hier aan de talrijke voetballiefhebbers een enige gelegenheid geboden wordt om er een knappe Ere-afdelingsploeg aan het werk te zien en dan ook in groot getal naar het A.S.O. terrein zullen optrekken. Ze zullen er meteen meehelpen om hun steentje bij te dragen om een edel doel te steunen".

Het was een prachtige zomeravond toen beide ploegen het veld betraden, in feite een "terrasje avond", toch was er een grote opkomst van supporters. De V.G.O.-C.S. Brugge ploeg weerstond slechts één speelhelft (1-1). Na de rust werd de West-Vlaamse selectie door de "Stroppen", die reeds in de loop van de maand een paar "serieuze" oefenwedstrijden hadden gespeeld, o.a. tegen het Zwitserse Lausanne, van het veld gespeeld: uitslag 2-7.

"Begrijpen wijze had de scheidsrechter, Dhr. VERSYP, geen moeilijke taak om deze zeer sportief betwiste wedstrijd te leiden. Hij bracht volgende ploegen in het veld die zich spontaan en belangloos inzetten voor het goede doel".

Selectie V.G.O – C.S. Brugge

BRAET R., DUJARDIN V., JACOBS, ASPESLACH F., COOPMAN F., BOVIE, VAN HEE A., HOSTE, D'HONDT, CALLENS, DEGRYSE

La Gantoise

DERAEDT, BERLOO, GOETHALS, VEEKMAN, CHAVES E., DELMULLE, MELIS, VAN LOOY, DEZUTTER, CHAVES F., EECKEMAN

* * *

Dat Willy VAN HOUCKE bezeten was van het voetbal was algemeen geweten en hoewel hem meermaals aangeraden werd het wat kalmer aan te doen en zelfs om het voetballen stop te zetten, kon hij niet weerstaan aan de geur van het gras.

Voor Willy begon nu een lange lijdensweg en een niet te vermijden einde kwam op 6 maart 1950. Zijn overlijden ging in de Oostendse voetbalwereld niet onopgemerkt voorbij en in een lokale krant verscheen de volgende "nagedachtenis".

De lijkwagen wordt voorafgegaan door de begravenisondernemer, dhr. Prosper Ghysel, en een ex-ploegmaat van Willy Van Houcke, nl. Roger Hubrechtsen die het kruis draagt.

In de lijkstoet die de lijkwagen volgt herkennen wij o.a. Frans Schaeken, ex-speler V.G.O., August Duysburgh, verzorger V.G.O., Pros Van De Berghe, uitgever Visserijblad, Robert Braet en Gaston Maes, ex-spelers C.S. Brugge

WILLY VANHOUCKE OVERLEDEN!

Met grote verslagenheid vernamen wij het afsterven, maandagavond te 6 uur , op amper 30-jarige ouderdom, van Willy Van Houcke, de gewezen speler van het KVGGO, die later naar C.S Brugge en La Gantoise overging. Niettegenstaande iedereen wist dat Willy aan een slepende, onmeedogende ziekte leed, was het met algemene verslagenheid dat de jobstijding de ronde deed in onze sportmiddens, waar er grote verslagenheid heerst.

Willy Van Houcke, geboren te Oostende op 31 december 1919, begon zijn veelbelovende loopbaan als voetballer bij de kadetten van het KVGGO, waar hij zich onmiddellijk wist op te dringen. Bij de scholieren en later maakte hij furore en iedereen was het eens om hem een roemrijke loopbaan te voorspellen. Op 17-jarige ouderdom stond hij reeds in de eerste ploeg van "rood-geel" opgesteld en aan hem, Raymond Zwaenepoel en Roger Hubrechszen bezat de "great old" een drietal, dat beslist zijn weg scheen te zullen maken. De flink en technisch onderlegd spel van Willy ontsnapte niet aan de dirigenten van CS Brugge die bepaald een kundige binnenspeler nodig had en na het seizoen 1945-46 werd hij naar de "groen-zwarten" getransfereerd. Later zou hij de "blauwwitte" trui aantrekken van Gantoise, maar een verkoudheid, welke hij na een wedstrijd opdeed en welke hij niet verzorgde, stelde op vroegtijdige wijze aan einde aan een loopbaan die even beloftvol als schitterend beloofde te wezen.

Op dertigjarige leeftijd – wat is het leven broos! – wordt hij thans aan de liefde van een troosteloze weduwe en dochtertje en diepbedroefde familie ontruikt en wij delen diep in de smart welke hen overstelpt.

Willy Van Houcke speelde niet minder van 155 officiële wedstrijden in de eerste ploeg van het KVGGO en doelde 54 maal.

De doodsklok luidt in onze sportmiddens. Willy Van Houcke, de eens zo grote voetbalspeler, is niet meer. Iedere rechtgeaarde sportsman treurt om dit verlies en groot zal de algemene deelneming zijn welke de betreurde afluivige bij zijn laatste uitvaart zal vergezellen.

De lijkplechtigheden zullen plaats hebben op vrijdag 10 maart a.s., te 9 uur in de parochiale kerk van O.L.V. Hazegras

De plechtige lijkdienst greep plaats op vrijdag 10 maart 1950. Een grote menigte, waaronder ex-medespelers van V.G.O., C.S. Brugge en La Gantoise, bestuursleden van deze drie voetbalafdelingen en supporters van V.G.O. waren om 08.30 u aanwezig aan het sterfhuis in de Amsterdamstraat 6, en begeleidde het stoffelijk overschot naar de O.L.V. Kerk van het Hazegras. De teraardebestelling had plaats op het kerkhof van de Stuiversstraat.

* * *

Met dank aan Cristiana VAN HOUCKE, zijn nicht, H. TANGHE, kamergenoot bij het 3^e Linieregiment en G. MAES, ploegmaat bij C.S. Brugge

* * *

NOTA'S

1. VAN HOUCKE Cristiana, dochter van een oudere broer van Willy VAN HOUCKE.
2. A.J.P. TAYLOR, geboren in Lancashire (U.K.) in 1906. Notoir lector in de moderne geschiedenis.
3. De stenen waterwering die het strand afscheidt van de vaargeul.
4. Willy VAN HOUCKE werd in februari 1939 opgeroepen bij het 3^e Linie regiment om zijn militaire termijn te volbrengen.
5. Dit was een caritatieve instelling die met het ingezamelde geld, de gemobiliseerde soldaten, snoep, tabak en ook winterse kledijstukken bezorgde.

6. Een Commissariaat-Generaal voor lichamelijke opvoeding en sport werd opgericht in juni 1942 (Staatsblad van 28 juni 1942). De gewezen auteur, journalist en Rex politicus, Pierre DAYE, was gedurende de bezetting de Commissaris-Generaal. Na een "gedwongen" verblijf in Argentinië overleed hij daar in 1960. De K.B.V.B. kwam steeds in aanvaring met het Commissariaat-Generaal die in dienst was van de bezetter. Via bepaalde media stelde het Commissariaat-Generaal dat vele clubs uit de hoogste voetbalafdeling klaar waren om een professioneel kampioenschap te spelen, georganiseerd door zijn diensten. De K.B.V.B. ontkennde die bewering en 15 van de 16 clubs in de Ere-divisie steunden de Federatie. In 1958 verklaarde Standard zichzelf profclub, weldra gevolgd door Anderlecht en F.C. Brugge.
7. Deze "gunst" werd ook toegestaan aan bepaalde arbeiders. In oktober 1943, voerde Albert SPEER, Reichsministerium für Bewaffnung und Munition, het systeem van de Sperrbetriebe in. Belgische bedrijven die meer dan 70 % voor Duitsland werkten, konden tot Sperrbetrieb uitgeroepen worden wat tot gevolg had dat hun arbeiders voor deportatie beschermd waren. Eind 1943 was dit het geval voor 344 bedrijven (420.000 man). Albert SPEER werd in 1946 veroordeeld tot twintig jaar gevangenisstraf.
8. George HINDERYCKX, ex-speler en kapitein van A.S.O. was tewerkgesteld als linotypist bij de drukkerij Unitas. Hij nam deel aan de 18 daagse veldtocht van mei 1940, in hoedanigheid van Onderluitenant. Na zijn demobilisatie nam hij deel aan het ingangsexamen van politieagent en werd opgenomen in het politiekorps. Wegens zijn patriottische houding werd hij "ongeschikt en onbetrouwbaar" bevonden door de Duits gezinde burgemeester en werd onverwijld ontslagen. Op 14 december 1943 werd hij als lid van een verzetbeweging aangehouden door de beruchte en bevreesde Gestapo en overgebracht naar de gevangenis van Brugge, vervolgens naar St. Gillis. Na langdurige ondervragingen en de daarbij horende foltering en werd hij op 1 juni 1944 overgebracht naar achtereenvolgens Gros, Grosrozen (Opper-Silezië) en uiteindelijk kwam hij op 23 januari 1945 terecht in Dautzen bij Dresden waar hij tewerk gesteld werd als slaafarbeider. Daar geraakte hij door het tekort aan voedsel en medische verzorging totaal uitgeput. Hij stierf in maart 1945, het zoveelste slachtoffer van een regime dat door middel van mishandeling, uithongering en dwangarbeid een Nieuwe Orde "lanceerde". Uiteindelijk werden 1.082 leden van de K.B.V.B. slachtoffer van de oorlog 40-45.
9. E. DELFOUR was ex-trainer van Red Star de Paris en doceerde voetbal in verschillende Nationale Opleidingscentra. Maar het was pas in de jaren 1950 dat zijn systeem van voetballen vruchten afwierp voor de "Buffalo's".
 - voetbalseizoen 1953-54: 3e op één punt van kampioen Anderlecht
 - voetbalseizoen 1954-55: 2e op drie punten van kampioen Anderlecht
 - voetbalseizoen 1956-57: 3e op zeven punten van kampioen Antwerp
 - voetbalseizoen 1957-58: 3e op drie punten van kampioen Standard

BRONVERMELDING

1. SOMA (Studie- en Documentatiecentrum "Oorlog en Hedendaagse Maatschappij) berichtenblad nr. 35, 2000-2001.
2. 100 jaar voetbal in België door Bob DEPS en Henry GULDEMONT.
3. Jubileumboeken 90 en 100 jaar C.S. Brugge.
4. Industriële collaboratie in de 2^e Wereldoorlog in België door P. NEFORS.
5. De weekbladen "De Zeewacht", "De Kustbode", "La Flandre Libre", "Het Visscherijblad" en het dagblad "Het Laatste Nieuws".